

Ús de cookies

Aquest web utilitza 'galetes' per millorar l'experiència de navegació. Si continueu navegant entenem que les accepteu. [Més informació](#)

Raimon

20 · 03 · 2017

Barcelona

País Valencià

Apps

Xats

In English

La Botiga

Inici sessió

Subscriu-te

VilaWeb

M'agrada 143.603

Fes-te subscriptor de VilaWeb!

País Opinió Món Societat **Cultura** Economia Ciència Locals Blocs Publicacions ACN EP

Art i museus Arts escèniques Associacions Cinema Cultura popular Gastronomia Llengua **Lletres** ^

Mitjans de comunicació Música

CULTURALLETRES

Avançament editorial: 'La prosa de la vida', de Joan-Carles Mèlich

A punt d'arribar a les llibreries aquest segon volum de Fragments filosòfics publicats per Fragmenta Editorial

Marketing
ware

email
ing
re
ms

Marketing so...

El filòsof Joan-Carles Mèlich.

Per: [Montserrat Serra](#)

🕒 23.10.2016 02:00

Sense anuncis

Favorit

Aquest dimarts 25 d'octubre arriba a les llibreries *La prosa de la vida. Fragments filosòfics II*, del filòsof Joan-Carles Mèlich, publicat per Fragmenta Editorial. En aquest segon lliurament dels seus *Fragments filosòfics*, Mèlich reflexiona a fons sobre la condició contingent, incerta i finita de l'ésser humà a partir del que anomena una *filosofia literària*: una filosofia que recorre més a les imatges i figures de la ficció que als conceptes i categories de la metafísica. Es tracta d'un pensament del singular, el temps, les situacions i les relacions. I és que parlar de la prosa vol dir — segons Milan Kundera— parlar del caràcter concret, quotidià, corporal, de la vida.

L'editor, Ignasi Moreta, explica de l'obra i l'autor:

idealista

liquidació de
xalets a la venda

ÚLTIMES NOTÍCIES

22:20 Les perles: El vídeo de celebració dels 200.000 seguidors de Puigdemont i una sorprenent prohibició a Hongria

Best e
marke

Top Em
Market
Softwar
2016

massemail

“Joan-Carles Mèlich és una de les veus més singulars del pensament català d’avui. Singulars per l’originalitat i el rigor de les seves anàlisis, però singular també per la forma en què les transmet. Mèlich és un filòsof, però també un escriptor: la mateixa passió a l’hora de desenvolupar una idea la desplega en exposar-la a través de la paraula. Paraula escrita i paraula oral. Mèlich és un escriptor perquè fa filosofia en diàleg amb la tradició literària molt més que amb la filosofia acadèmica. I és un escriptor perquè, a l’hora d’expressar el seu pensament, prefereix el fragment que el sistema, prefereix l’apunt que el tractat, prefereix la prosa (la quotidianitat) que la metafísica.

Paraula escrita i paraula oral. Mèlich s’expressa per escrit amb la força d’un escriptor de raça, però també s’expressa oralment (en la docència, en conferències, als mitjans de comunicació...) amb el carisma d’un comunicador nat. Mèlich escriu i parla amb passió, amb convenciment, amb força. Quan va reunir els fragments filosòfics dispersos als seus quaderns de treball en el llibre *La lectura com a pregària* (Fragmenta, 2015) va trobar una veu: una forma, un gènere literari que li permetia expressar el seu pensament al lector de tu a tu, sense amagar-se rere l’erudició. Ara, amb *La prosa de la vida*, aquesta veu es consolida i entra en terrenys inexplorats fins avui per l’autor.

Cap paraula no és banal. Mèlich escriu fragments, no aforismes. No busca l’efectisme d’una frase que es retorça. Busca expressar amb claredat i bellesa un pensament que es tensa a la recerca del sentit. Quan Mèlich escriu, per exemple: «Al principi no era el verb, sinó l’adverbi», ens ofereix molt més que una frase impactant. Ens ofereix un diàleg amb el pròleg de l’Evangeli de Joan, però també un diàleg amb l’obra de Lluís Duch. L’adverbi parla de la nostra condició: contingent, finita, arrelada en un temps i en un lloc concrets. Al principi era l’adverbi, perquè des del principi l’ésser humà es troba condicionat. Perquè des del principi l’ésser humà és un ésser finit.

Passin i llegeixin. Entrin en diàleg amb l’obra de Mèlich. Discuteixin-s’hi. Barallint-s’hi. I després, quan baixin a la prosa de la vida, tractin de convertir en experiència allò

21:19 Puigdemont arriba al dos-cents mil seguidors a Twitter

21:07 Puigdemont demana al Senat de pronunciar-hi una conferència sobre el referèndum

20:35 Puigdemont reivindica per al present la persistència, la resistència i l’habilitat per negociar’ de Tarradellas

20:27 Primer estudi per a la detecció precoç de l’Alzheimer en persones amb síndrome de Down

20:26 El PDeCAT defensa que una Catalunya independent tingui exercit propi per garantir la seva seguretat

20:00 El declivi progressiu de les manifestacions unionistes, en xifres i imatges

19:12 Els comuns i Podem negocien després del ‘no’ de les bases morades formar part del nou partit sense les seves condicions

19:04 L’Observatori del Discurs d’Odi als Mitjans assenyala vuit portals digitals

que la lectura els ha proposat.”

L'editor també ha fet una selecció dels fragments que segueixen:

1

Al principi no era el verb, sinó l'adverbi.

Som fets d'atzar i d'incertesa, de desitjos impossibles, de secrets inconfessables, de nits de follia, de somnis reprimits.

Som fets de records i de silencis, d'absències presents a l'alba i al crepuscle.

Som fets, però ens podem *desfer*.

L'humà és l'ésser que pot dir *no*, que pot esmenar la totalitat.

3

Hans Castorp va mirar al seu voltant... Tot el que veia era sinistre, maligne; i sabia molt bé el que veia: era la vida sense temps, la vida sense preocupacions i sense esperances, la vida com una mena de frívol moviment sense rumb, estancat..., la vida morta.

Thomas Mann, *La muntanya màgica*

La *vida*, només m'interessa una vida finita, inquietant i contingent, sense veritats absolutes, sagrades o incondicionals. Un escenari en constant formació,

transformació i deformació. Una vida creadora d'un mosaic en què les peces no encaixen, sense centre ni síntesi.

Una vida que posi en qüestió la naturalesa, la *pròpia* naturalesa, allò que la gramàtica que he heretat ha fet de mi. ¿Fins a quin punt puc negar-la?

6

A diferència del *món de les idees* —un món construït sobre principis purs i valors immutables—, la *prosa de la vida* és un «viure en perspectives».

9

L'essència no vol saber-ne res, del temps.

16

Els metafísics no suporten la vida. *Difamen la vida.*

30

On no hi ha amor ningú no pot imposar-lo.

Lev Tolstoi, *Sonata a Kreutzer*

En la vida el més important no és només saber *què hem de fer* sinó sobretot *a qui hem de respondre*. I *on*, i *com*, i *quan*.

36

L'ètica no té a veure amb el *deure* sinó amb el *desig*.

37

No hi ha un *deure* ètic sinó un *desig* ètic. No tinc l'obligació de preocupar-me per tu: m'importes, em preocupes, *desitjo que estiguis bé*.

60

Obsedida per la lògica, per la coherència i per la fonamentació, «l'ètica dels llibres d'ètica» ha oblidat la vida.

61

Ser humà és no poder evitar la sensació que a vegades res no té sentit, que l'absurd es fa present a la vida.

62

(Nietzsche, *Sobre veritat i mentida en sentit extramoral*.)

La *metàfora* i el *concepte*. Dues maneres de conèixer el món, però també dues maneres de viure. Es pot viure en la singularitat, en la innocència de l'esdevenir, en el flux de les interpretacions; *metafòricament*. O també es pot estar sota l'imperi de la llei, sota els deures i les obligacions, sota les classificacions i les ordenacions; *conceptualment*. En aquest cas es deixa de viure, no es viu.

77

Perquè hi hagi *democràcia* cal que s'accepti que cap justícia positiva, cap dret, cap llei, seran *suficientment* justos, o, millor dir, que tota llei és manifestament injusta, que *tota llei és injusta per la seva pròpia naturalesa de «lleis»*.

80

No sabem què és la legitimitat, però sí que sabem què *no* és. *No és la legalitat*.

82

El pitjor d'una legalitat és la *tranquil·litat de consciència* d'aquells que la defensen: «Com que complim la llei estem tranquils, hem fet *el que s'havia de fer*.»

Però l'expressió «estat *de dret*» resulta sospitosa, perquè vol ser legitimadora: «Com que vivim en un "estat de dret", el que fem no és tan sols legal sinó també legítim...»

93

¿Per què l'educació actual no suporta la memòria? ¿Potser perquè els tecnòlegs de l'educació creuen que aprendre de memòria és mirar enrere, i avui sembla que només es pot mirar endavant, que només es pot innovar?

100

I sento com la muda
mort dels homes s'emporta
el meu do de paraules:

esdevé pur silenci
el meu dolor.

Salvador Espriu, «Cançó de la mort callada»,
dins *El caminant i el mur*

Des de l'inici la *Vella Dama* ens acompanya.

Però no és tan sols una presència lligada al nostre cos mortal, sinó l'absència dels
que han marxat per sempre.

108

(Lògica de la crueltat.)

Qualsevol definició d'*humà* inclou i exclou. Dir *què és humà* també implica dir, de
forma explícita o implícita, *què no ho és*. Una definició d'*humà* suposa, al mateix
temps, un marc normatiu, un àmbit de protecció i de respecte vers els que han estat
inclosos en la definició, així com un àmbit de menyspreu i d'indiferència vers els que
no ho han estat. Pel mateix motiu, una definició d'*humà*, sigui la que sigui, té com a
conseqüència una lògica de la crueltat.

¿Com podem superar aquesta lògica? ¿Com podem enfrontar-nos-hi? La resposta és
aquesta: no es pot definir l'*humà* de forma metafísica, substancial; cal fer-ho de
forma relacional.

És *humà* l'ésser que es defineix per les seves *relacions* amb els altres. És *humà*
l'ésser que no es defineix pel seu *ser*, sinó pel seu *ser-hi*, però no tan sols amb els
altres que són com ell, sinó especialment amb els que no ho són. És *humà* l'ésser
que és sensible al sofriment del no *humà*, l'ésser que es preocupa del no *humà*,

l'èsser que té cura del no humà.

110

¿Què és l'altre?

És la diferència que no serà mai reconeguda, que no serà mai normalitzada, que no serà mai integrada.

124

L'esdeveniment sorprèn i trenca. Obliga a una *transformació* radical i ens deixa sense referents, sense marcs normatius. La moral vigent fins ara, la que ens protegia, queda esmicolada. L'esdeveniment ens talla i obre una esquerda en l'espai i en el temps, instaura un abans i un després. Per això, perquè som éssers sotmesos als esdeveniments, *vivim exposats al trauma*.

131

Allò que el seductor promet és el que no mostra. És algú que diu: Aquí et presento alguna cosa que no veus, que pots intuir, però que no es veu, que no és davant els teus ulls, de l'existència de la qual pot ser que dubtis, però et prometo que hi és. Aquest «prometre» no és, com es pot suposar, un prometre «moral», sinó «estètic», sensible, *seductor*...

137

¿Què faràs, Déu, quan jo mori?

Rainer Maria Rilke, *El llibre d' hores*

Hi ha el Jesús *històric* i el Jesús *de la fe*. Però també hi ha el Jesús *literari*. Per mi aquest és el més interessant.

151

La diferència més rellevant no és entre *poesia* i *prosa* sinó entre *poesia* i *metafísica*. La poesia també es pensament, és el pensament del singular, del temps, de la contingència, de les situacions i de les relacions.

Hi ha, naturalment, un *pensar poètic*.

153

Deixar d'intentar comprendre l'*educador* com a tecnòleg i entendre'l com algú que té *estil*. Tenir *estil* significa poder ser reconegut per les formes, pel to, pel ser, pel *ser-hi*.

174

El *sagrat* justifica la violència, la legitima.

175

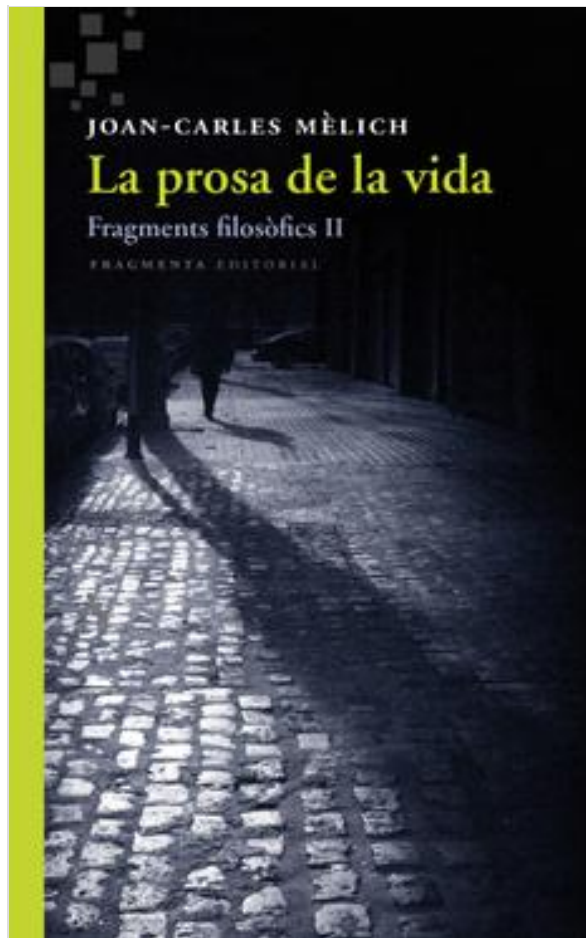
(Parafraçant Bertolt Brecht.)

Algú pregunta si Déu existeix. I algú contesta: ¿canviaria la teva vida en funció de la resposta que es donés a aquesta pregunta?

Si dius *no*, oblida la pregunta. Si dius *sí*, aleshores necessites un *déu*, és a dir, un *principi sagrat* que et legítimi la conducta.

204

La tecnologia ha resacralitzat el món.

[Heu pensat que ajudaríeu molt VilaWeb aportant-hi una petita quantitat per a fer-

vos-en subscriptors? **Cliqueu ací** per apuntar-vos-hi. I gràcies per llegir-nos.]

Fragmenta Editorial

Ignasi Moreta

Joan-Carles Mèlich

Comentaris dels lectors sobre aquesta notícia.

 Comparteix a Facebook

 Comparteix a Twitter

Rep les notícies de VilaWeb al teu correu

Subscriure-m'hi

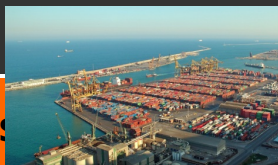
Magnesium
only 6 g
Get yours >

MADE IN CANADA

foreverspin™

Puigdemont
demana
permís al
senat
espanyol

Fes-te s... **VilaWeb,**
un compromís amb el periodisme i amb el país

Un vaixell
mercant

Els subscriptors reben cada vespre un correu amb informació dels continguts que elabora la redacció i disposen de serveis especials, com ara **comentar les notícies** i l'editorial, obrir un **bloc personal** per llegir el diari **sense publicitat** o hores abans que els altres lectors. Participen en l'**Assemblea de Lectors** i

El declivi
progressiu de
les
manifestacions
unionistes, en

tenen descomptes a la **Botiga**. Però sobretot, amb el seu suport econòmic i el seu compromís amb el diari, fan possible que VilaWeb arribi més lluny i a molta més gent.

Per només 5€ el mes!
Subscriu-t'hi ara

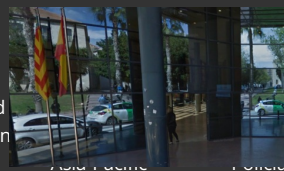
20
anys

Ompli les dades
en aquesta pàgina
o telefona al
934 426 439

País

- Andorra
- Catalunya Nord
- Franja de Ponent
- Illes
- País Valencià
- Principat
- Barcelona
- València

Un jutjat
d'Alacant
exigeix la
Generalitat
de

Opinió

- Sanitat
- Justícia
- Justícia i salut
- Justícia i salut

Opinió

- Editorial
- Mail Obert
- Opinió contundent
- Closcadelletra
- Anàlisi
- Cartes Creuades
- La inòpia nacional
- Correus dels lectors
- Missatges directes

Cultura

- Art i museus
- Arts escèniques
- Associacions
- Cinema
- Cultura popular
- Gastronomia
- Llengua
- Lletres
- Mitjans de comunicació
- Música

Economia

- Borsa
- Cooperativisme
- Empreses
- Ocupació
- Sindicalisme
- Tributs

Ciència i Tecnologia

- Ciència
- Mètode
- Internet
- L'internauta
- Mòbils
- Jocs

Publicacions

- Núvol
- Mètode
- Surtdecasa.cat
- Teatre Barcelona
- Fosbury
- Cetrencada
- Cultura Popular
- BCN
- Fes ta festa
- Inspira
- Tornaveu
- Verkami

Serveis

- Botiga
- Xat
- PDF
- Biblioteca

Edicions

- VilaWeb in English
- Austràlia
- Castelló de la Plana
- Catalunya Nord
- Mollerussa
- Ontinyent
- Vic

Subscriu-re'm
butlletí de notícies

mail

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport de la Generalitat Valenciana

© Portal, Maresma i Associats sl

L'empresa | Contractar publicitat | Avis Legal | Privacy Policy | OJD | Consell de la Informació | Creative Commons |

Contactar

